

**З досвіду роботи вчителя математики
Красилівської загальноосвітньої І-ІІІ ступенів
школи №2 Пастерука М.І.
«Блочне вивчення математики та залікова
система перевірки і оцінки знань учнів»**

*До знань ведуть три
шляхи:*

*Шлях міркувань - цей
шлях благородний;*

*Шлях наслідувань — він
найлегший; Шлях
досвіду — він
найважчий. Конфуцій*

Сьогодні освіта не може бути вдосконала без принципового переосмислення ролі вчителя у навчально-виховному процесі. Оскільки при перебудові системи шкільної математичної освіти системно-творчою є ідея диференційованого навчання з плануванням його рівневих результатів, то не завжди ефективним є навчання від параграфа до параграфа, позаяк лише в кінці теми намагаємось зв'язати все на узагальнюючому уроці.

Вже декілька років я в своїй роботі застосовую систему прийомів і методів, яка дозволяє учням оволодіти навичками самостійної роботи, підвищити пізнавальну активність дітей, дає можливість більш об'єктивно оцінити їх знання.

В основі цієї роботи - блочне вивчення математики і залікова система перевірки і оцінки знань.

Досвід показує, що при вивченні математики блоком можна досягти кращих результатів, ніж при традиційному вивченні. Вивільняється час на розв'язування задач, вироблення самостійних вмінь і навичок учнів. Значно активізується самостійна робота учнів з навчальною літературою, оскільки зростає їхній стимул до навчання. Завдяки системній самостійній роботі протягом року учні опрацьовують увесь програмний матеріал, рівень якого контролюється. Учень одержує можливість сам складати індивідуальний план навчання на основі запропонованого блоку-модуля. Успіху справи сприяє і те, що увага учнів постійно і повністю зосереджена на матеріалі всієї теми. Добре й те, що на протязі всієї серії уроків повторюється все головне з минулих тем, робиться узагальнення.

Залікова система включає в себе не тільки проведення заліків, але й передбачає спеціальну побудову системи уроків по всій темі в цілому, а також вироблення різних прийомів, які дозволяють включити учня в активну роботу. Уроки діляться на декілька видів; лекції, практичні заняття, семінари, консультації, контрольні та залікові роботи. Учні знайомляться з метою і завданням

кожного типу уроку, з формою організації навчальної діяльності на них.

К.Ушинський в свій час писав: «Учень не посудина, яку весь час потрібно наповнювати, учень це факел, який потрібно запалити». Тому свою педагогічну роботу я намагаюсь будувати відповідно до теорії розвиваючого навчання, основаної на внутрішній диференціації. Модель дозволяє здійснювати індивідуалізацію навчання в звичайному класі. Вона розрахована на вдосконалення розумових здібностей з врахуванням можливостей кожного учня.

Модель зручна для учня, так як дає право вибору завдань і виховує в ньому почуття відповідальності за свій вибір. Учень, знаходячись в ситуації успіху, починає вірити в свої сили.

При розробці різнорівневих завдань я стикнувся з проблемою оцінювання виконаних завдань. Виникла необхідність створення рейтингової моделі оцінки, адаптованої до даної системи. Можу лише сказати, для кожного блоку-модуля навчального матеріалу передбачаються різні види звітності (в балах) за знання теорії, за вирішення типових завдань, за виконання домашніх завдань, за розв'язання індивідуальних, контрольних та залікових завдань, а також за нетрадиційні елементи діяльності.

Уся традиційна і нетрадиційна самостійна робота стимулюється відповідною кількістю балів. Як підсумок, учень набирає їх суму, яка зумовлює його рейтинг. Рейтинг за окремим модулем складається з середнього бала по всіх видах звітності.

Таким чином рейтингова система оцінювання знань дає інформацію про глибину осмислення навчального матеріалу, вміння застосовувати знання в конкретних ситуаціях.

Існування такої таблиці допоможе учням проаналізувати свої помилки, викличе вимогливість до себе і прагнення до самовдосконалення. Тому, якщо дитина захоче допрацювати цю тему і перездати її, вона може зробити це протягом будь-якого періоду, що обмежений кінцем навчальної теми.

Коли учні звикають працювати по такій системі, різко змінюється стимул навчання, над ними не висить страх одержання поганої оцінки, вони починають вчитись тому, що самі цього хочуть. Учні вчать планувати свою діяльність, бачать кінцеву мету, розподіляють свої сили. Крім того визначення істинного рівня знань кожного учня, спрямовує їх на максимальне використання і розвиток особистих здібностей, не тільки дає вчителю реальну картину знань, але й дає учневі можливість самому об'єктивно оцінити свої знання.

Учитель не може не вчитись. І я вчуся щоденно у своїх колег, і не тільки математиків. Але це не ускладнює працю, це робить її цікавою, підвищує відповідальність. Просто це життя. І воно продовжується.